

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 965: Chân Tâm, Thì Thường Trụ Bất Động. Phi Tâm, Ý Nói Chẳng Phải Chân Tâm Thường Trụ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 082)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Chân tâm, thì thường trụ bất động. Phi tâm, ý nói chẳng phải chân tâm thường trụ.】

Chân tâm chính là tâm thanh tịnh, trong chân tâm không có khởi niệm, vô niệm thì không có sinh diệt, không sinh không diệt. Trạng thái “không một không khác” (bất nhất bất dị) đó chính là dáng vẻ của chân tâm, chỉ có vọng tâm mới có ý niệm sinh diệt. Khi nào thì chúng được chân tâm? Trong Tịnh Độ tông chúng ta thường nói đến công phu niệm Phật, gọi là “nhất tâm bất loạn”, nhất tâm bất loạn có sự nhất tâm, có lý nhất tâm. Sự nhất tâm bất loạn là nói về việc hàng phục được vọng niệm, khiến vọng niệm không còn khởi lên nữa. Thế nhưng chân tâm lúc này vẫn chưa hiển lộ, cũng là do công phu chưa đủ sâu, chỉ mới có thể hàng phục được ý niệm sinh diệt, khiến chúng tạm thời không sinh diệt, tạm thời đình chỉ; cảnh giới này gọi là “sự nhất tâm bất loạn”.

Khi công phu lại được nâng tầm cao hơn, thì vọng niệm bị tiêu diệt. Cảnh giới nói ở trước là vọng niệm bị hàng phục, hàng phục chứ không phải là đã tiêu diệt. Đợi đến khi vọng niệm thực sự tiêu diệt, không còn nữa, chân tâm hiện tiền, lúc bấy giờ gọi là “lý nhất tâm bất loạn”. Lý nhất tâm bất loạn chính là “chân tâm thường trụ” hiện tiền, lúc này trong các bộ Kinh Đại thừa gọi là Pháp Thân Đại Sĩ; cụm từ Pháp Thân Đại Sĩ chính là nói về cảnh giới này. Bốn mươi một vị Pháp Thân Đại Sĩ được nói đến trong Kinh Hoa Nghiêm, chân tâm của các Ngài đều đã hiện tiền. Trong cuộc sống, công việc, đối nhân xử thế tiếp vật, các Ngài đều dùng chân tâm, đây chính là chư Phật Bồ Tát.

Nếu như chúng ta trong cuộc sống, đối nhân xử thế tiếp vật, mà vẫn dùng tâm sinh diệt, dùng cái tâm khởi niệm sinh diệt này, thì đây là vọng tâm, đây là

phàm phu. Điểm này không giống với Phật Bồ Tát, Phật Bồ Tát luôn dùng chân tâm. Chân tâm không có sinh diệt, chân tâm không có vọng niệm, cho nên nó mới là chân thật.